

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 490/2015
02.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.С., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката П.Ј., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бору: Кпп 7/15 од 07.03.2015. године; Кв 62/15 од 10.03.2015. године и Кв 65/2015 од 12.03.2015. године, у седници већа одржаној 02.06.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.С., поднет против правноснажних решења Основног суда у Бору: Кпп 7/15 од 07.03.2015. године; Кв 62/15 од 10.03.2015. године и Кв 65/2015 од 12.03.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бору Кпп 7/15 од 07.03.2015. године према окривљеном Ј.С. на основу члана 211. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП-а и члана 214. у вези члана 498. став 1. ЗКП-а одређен је притвор у трајању од 30 дана који се има рачунати од дана лишења слободе - 07.03.2015. године у 15.15 часова, а жалба на решење не задржава његово извршење.

Решењем Основног суда у Бору Кв 62/15 од 10.03.2015. године одбијена је, као неоснована жалба браниоца окривљеног Ј.С., адвоката П.Ј. од 10.03.2015. године, на решење о одређивању притвора истог суда Кпп 7/15 од 07.03.2015. године.

Решењем Основног суда у Бору Кв 65/2015 од 12.03.2015. године одбијена је, као неоснована, жалба окривљеног Ј.С. од 10.03.2015. године изјављена на решење о одређивању притвора тог суда Кпп 7/15 од 07.03.2015. године.

Против наведених правноснажних решења на основу члана 483. став 1. ЗКП-а, бранилац окривљеног Ј.С., адвокат П.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. у вези

члана 74. тачка 3) ЗКП-а, уз предлог да Врховни касациони суд побијане одлуке преиначи тако што ће окривљеном Ј.С. укинути притвор и пустити га на слободу.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду одредбе члана 74. тачка 3) ЗКП-а наводима да је окривљеном Ј.С. решењем Основног суда у Бору Кпп 7/15 од 07.03.2015. године одређен притвор, а да му је бранилац по службеној дужности постављен решењем истог суда Су VIII-49-10/15 од 09.03.2015. године, те да је од стране Основног јавног тужиоца у Бору и суда приликом доношења одлуке о притвору пропуштено да се окривљеном постави бранилац по службеној дужности приликом његовог саслушања, а с`обзиром на чињеницу да је окривљени претходно био задржан од стране ОСЛ ПУ Бор, независно од чињенице да ли је о томе формално донето решење о задржавању јер поступање полицијских службеника указује да је према окривљеном било одређено полицијско задржавање.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване.

Наиме, из списка предмета произлази да су овлашћена службена лица ПУ Бор 07.03.2015. године у месту З., Општина Бор, на лицу места у породичној кући оштећеног и окривљеног, поступали по пријави оштећеног В.С.; да је окривљени Ј.С. у присуству ОСЛ ПУ Бор упутио оштећеном озбиљну претњу: „ако наставиш тако да ме провоцираш ја ћу те очистити, боље ми је у затвору него овде“, због чега је у складу са одредбом члана 291. став 1. ЗКП-а окривљени Ј.С. ухапшен 07.03.2015. године у 15.15 часова од стране полиције ПУ Бор и без одлагања спроведен надлежном - Основном јавном тужиоцу у Бору, а затим и судији за претходни поступак Основног суда у Бору - 07.03.2015. године у 19.45 часова. Окривљени Ј.С. је након што је упознат са предлогом јавног тужиоца да му се одреди притвор и својим правима из члана 68. и члана 69. ЗКП-а, одлучио да се брани сам, те му је након изнете одбране 07.03.2015. године у 20.00 часова одређен притвор решењем Основног суда у Бору Кпп 7/15 од 07.03.2015. године и постављен бранилац по службеној дужности решењем истог суда Су VIII-49-10/15 од 09.03.2015. године.

Одредбом члана 68. став 1. тачка 3) ЗКП-а прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца у складу са одредбама овог законика.

Када је након хапшења истога дана, од стране полиције, доведен код Основног јавног тужиоца у Бору на саслушање, окривљени је изјавио да не жели да ангажује браниоца, већ да ће се бранити сам, а предмет кривичног поступка је кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Окривљени Ј.С. је ухапшен на основу одредбе члана 291. ЗКП-а којом је прописано полицијско хапшење и одмах спроведен надлежном јавном тужиоцу, односно судији за претходни поступак. Код чињенице да за предметно кривично дело одбрана уз стручну помоћ браниоца није обавезна, као и да је окривљени саслушан пре доношења решења о одређивању притвора у смислу члана 212. став 1. и став 2. ЗКП-а, који не прописује обавезно присуство браниоца приликом спровођења ове процесне радње, то није повређено право окривљеног на одбрану и стручну помоћ браниоца из члана 74. тачка 3) ЗКП-а.

Истоветна је оцена овог суда и када је у питању постављање окривљеном браниоца по службеној дужности, након одређивања притвора. Наиме, против решења о одређивању притвора жалбу је изјавио управо бранилац окривљеног постављен по службеној дужности, о којој је суд мериторно одлучио, што значи да је постављени бранилац благовремено заштитио права и интересе окривљеног у овој фази поступка.

Дакле, према стању у списима предмета постављањем браниоца по службеној дужности окривљеном након одређивања притвора није учињена истакнута повреда закона из члан 74. тачка 3) Законика о кривичном поступку, како се то неосновано наводи у захтеву браниоца.

Наводима у захтеву браниоца окривљеног да су побијане одлуке дугостепеног суда донете без навођења конкретних чињеница и околности из којих би могао да произлази закључак суда о постојању законских основа по којима је окривљеном Ј.С. одређен притвор указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП-а, која одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те о том делу захтева Врховни касациони суд није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**